

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník VIII.

Január 2005

číslo 1

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

...zrodilo sa dieťa...

Všetky ozdravujúce procesy začali v malých jadrách. Niekedy to bol čisto jednotlivec, kto dokázal vniesť do dejín veci, za ktoré sme vďační. Jednotlivci, ktorí predbehli svoju dobu, ktorí sa nedali zastaviť. Nie je žiadnou výnimkou, že museli čeliť mnohým problémom, možno aj od svojich najbližších. Nie je výnimkou, že nebývali docenení.

Vždy vo svete sa ľudia stretávali s tým, že všetky sily a energie, všetky nápady a snahy sa dajú zneužiť. A obrátiť proti raz väčšiemu, raz menšiemu počtu ľudí. Nie je totiž jedno, ako so svojou náladou a svojimi motívmi zaobchádzame. Ak je na čele nejakej firmy šéf, ktorý je stále negatívne naladený, je pravdepodobné, že si to postupne odnášajú jeho zamestnanci do svojich rodín, prenášajú to na svoje deti... To isté a ešte silnejšie platí o politikoch, ale aj o všetkých ľuďoch. Každý niečo vysiela okolo seba, čo sa nestráca, ale sa prenáša na iných. A sú obdobia, kedy je toho tak veľa, že ľudia už túžia po zmene, po niečom lepšom a inom, kedy sa cítia ubíť... Hľadáme ozdravujúce sily, ľudí s ozdravujúcim prístupom k životu.

Vianoce hovoria o tom, že sa Boh narodil medzi nami. Slovo Boh by malo byť symbolom všetkých ozdravujúcich vecí. Ale ak to zoberieme vážne, tak treba pripomenúť, že sa zrodilo dieťa, ktoré nevie chodiť ani hovoriť, ktoré nič netvorí, len potrebuje. Teda aj to ozdravujúce prichádza ako niečo malé, postupné. Práve tak, ako sa to ukazuje v dejinách na všetkých tých ľuďoch, ktorí niečo priniesli, ale tiež boli osamotení, často akoby bezmocní...

Vianoce sú o nádeji. Nie o ukončení procesu, ale o jeho nádejnom začiatku. O nádeji, že vždy – teda aj v dnešných časoch – sa môžu postupne nájsť sily, ktoré sú tvorivé a pozitívne. A nie len sily, ale aj ľudia. Ak ich nevidíme, ak nám bytostne chýbajú... tak netreba strácať nádej, ale ani sa netreba spoliehať len na tých druhých. Začína to cez malé nenápadné veci, cez ľudí, ktorí sa snažia a predbehnú dobu. Teda nesplynú s ňou, ani sa nevzdajú nádeje, že môžeme žiť aj kvalitnejšie.

Želám Vám Vianoce, ktoré pomôžu udržať nádej. Udržať nádej aj napriek tomu, že možno nevidíme výsledky.

Peter Cibira

Nový rok nám nastal

V týchto dňoch myslím na chvíle, ktoré som raz na prelome rokov strávila s priateľmi na zasneženej Orave. Keď prišiel 1. január, vzali sme si hudobné nástroje a vybrali sme sa ponavštevovať našich známych – rodiny s deťmi i starších ľudí. Prvá pieseň, s ktorou sme k nim vstupovali začínala slovami: „Nový rok nám nastal, všetci sa radujeme a tomu starému pekne poďakujeme.“

Aký bol ten starý rok 2004? Mne i viacerým mojim známym strašne rýchlo preletel. Čím to bolo? Možno mnohými povinnosťami. Pri tých povinnostiach myslím aj na to, koľko času sme venovali tým, ktorí nás potrebujú,

A
n
g
e
l
a

M
e
r
i
c
i

i tým, ktorých ľúbime. Jedna moja priateľka si pri mne smutne povzdychla, že dnes už dospelá dcéra jej raz povedala: „Mami, ja som vtedy túžila byť s Tebou a nie s babičkou, ale Ty si nikdy nemala čas.“ A tá priateľka si teraz stále prehodnocuje vtedajšie povinnosti. Pritom možno stačilo dcéru len pozornejšie počúvať, pohladkať, večer jej prečítať rozprávku. Asi je veľmi dôležité rozoznať bolesť iných. Ona nemusí byť pre naše oči vždy celkom viditeľná. Snáď by sme si mali zaželať, aby sme čo najmenej takýchto situácií premárnili. Aby sme si raz nemuseli vyčítať, že sme zmeškali a stratili niečo veľmi podstatné.

Ale ten rok preletel aj vďaka mnohým krásnym, vzácnym a nezabudnuteľným chvíľam, ktoré sme si navzájom vytvorili i prežili. Keď je nám dobre, keď sa cítime šťastní, čas tak rýchlo letí... Spolu sme sa modlili, chodili na výlety, spievali, pracovali, alebo len tak sa vo dvojici priateľsky porozprávali. Keď sa nás milé slovo dotklo ako jemný kvietok.

Pred nami sa otvára nový rok. Verím, že i v ňom si spolu vytvoríme veľa pekných chvíľ. Teším sa na ne. Pieseň, ktorú som spomenula v úvode, končí slovami: „... by sme boli veselí ako v nebi anjeli celý ročik ten nový, celý ročik ten nový.“

A.B.

Apoštolát modlitby na mesiac január:

- **Všeobecný:** Aby všetci, ktorí pracujú na Strednom východe, zintenzívnili svoje úsilie o mier.
- **Misijný:** Aby v misijných krajinách vyrástli svätí a šľachetní apoštoli zapálení hlásať Kristovo evanjelium každému človeku.
- **Úmysel KBS:** Pre telo potrebujeme telesný pokrm. Pre dušu zas duchovný pokrm. Na prvom mieste ako duchovný pokrm požívame živé telo a živú krv Krista Pána. Pane, posilni nám vieru v prítomnosť Krista v Eucharistii.

Okamih detí

Výpoveď otca drogujúceho syna

Mám 3 deti. Syn bol v detstve lepší než tie dve deti. Keď som kúpil všetkým čokoládu, tie dve zjedli svoju a ešte vzali aj jemu. Ale nie ony začali drogovat', ale syn. Prečo? Sú dve cesty. On šiel tou zlou, pretože nevedel povedať nechcem. Ale vďaka jednej rehoľnej sestre som spoznal, že je taký liek, alebo uzdravenie sa z drogy. Rodičia musia byť úprimní, musia mať trochu stisnuté srdce, skôr ako kameň a nepozerať na svojho syna ako na syna, ale ako na závislého, chorého. Všetci vedeli, že syn droguje a ja som sa hanbil a skrýval. Ale keď zvíťazíš nad hanbou a priznáš, že máš závislého syna, oveľa ľahšie budeš riešiť problém. A prečo hovorím o kamenom srdci. Všetci závislí sú klamári, sú schopní urobiť všeličo a ak vy nestiahnete svoje srdce, ťažko vyriešite tento problém. Pretože oni vás budú využívať ako nás on využíval 2 roky. My sme ho museli vyhodit' na ulicu a vyhodili sme ho, a keď jedného dňa prišiel zhrbený ako starec pred dvere a prosil, aby sme ho pustili domov, mal asi 40 kíl, ja som ho domov nepustil. A moje srdce vo vnútri krvácalo, plakal som, ale tak to muselo byť. Dali sme ho zavrieť do väzenia. Podmienku mal tú, buď pôjde do komunity, alebo na 3 roky do väzenia. Na šťastie jeho, aj naše, vybral si komunitu. A či sú rodičia vinní v tom, že deti idú k droge? Sú, aj nie sú. Každý rodič bojuje o svoje dieťa, aby bolo lepšie, aby sa stal niekým a niečím, ale nikdy sme sa nespýtali, či aj ono chce to, čo my chceme. Nemáme čas sa s nimi rozprávať, pretože kvôli nim pracujeme, alebo budujeme, alebo kupujeme byty, ale či je to vlastne to, či to všetko je láska? Niekedy je možno potrebné aj udrieť a my neudrieme, pretože to je dieťa a všetci sa tak klameme.

A moja rada vám všetkým: **S deťmi je potrebné sa rozprávať a každý deň si aspoň trochu nájsť čas, pretože deti sa ľahko stratia.** Ak niekto príde a ponúkne malému dieťaťu cukrík, to dieťa ide hneď za ním. Tak je to i s dieťaťom, ktoré je v puberte. Keď mu niekto ponúkne niečo, čo mu je cudzie, ak nemá svoje ja, a ak o tom niečo nepočulo doma, tak to prijme. Ak nie prvýkrát, tak druhý, tretí, pretože tí dealeri sú natoľko vytrvalí, pokiaľ to dieťa nevezme. Ja som mal šťastie, že som spoznal tú rehoľnú sestru a aj mnohé ďalšie rodiny, ktoré si vážili jej pravidlá a takto zachránili svoje deti. Ale žiaľ aj mnohí zomreli. Je cesta pre závislých, aby sa mohli zachrániť. Ale my rodičia sa tiež musíme zmeniť. V našej rodine sme sa predtým nedomodlili, aj keď sme pokrstení, boli sme na prijímaní, birmovke, ale to bolo len z obyčaje, pre vonkajšiu slávu, aby druhí videli. Ale po tomto kríži, ktorí sme dostali, sme sa zmenili. Som nesmierne šťastný, že môžem túto skúsenosť povedať. A som rád, ak sa niekto zachránil. A je mi ťažko, ak viem, že niekto zomrel. Ale buďte presvedčení, že je spôsob, že je možné dieťa zachrániť. Len je potrebné postaviť sa tomuto problému, a aby matky a otcovia, ale zvlášť matky, dobre stisli svoje srdce. A tak my rodičia musíme veľa v sebe zmeniť. Prečo? Chceli by sme, aby náš syn, alebo dcéra boli inžinierom, doktorom, ale ich sme sa nespýtali, čím by chceli byť, čo by si oni želali. Je málo takých, a preto by si rodič mal vypočuť to svoje dieťa, pretože aj dieťa vie hovoriť múdro a my na to zabúdame. Možno by sme mali byť menej egoistami a možno by sme sa mali viac zasvätiť viere. Pretože len práca, práca, práca a znovu len práca ničí nielen náš život, ale aj život našich detí.

Spracované podľa zborníka:
Protidrogové fórum 2001/2002, Mestský úrad Piešťany

Láska

Žena vyšla z domu a uvidela troch starých mužov s dlhými bielymi fúzami, ktorí sedeli vpredu na dvore. Nepoznala ich. Povedala: „Nemyslím, že vás poznám, ale musíte byť hladní. Prosím, poďte dnu a vezmite si niečo na zjedenie.“

„Je tu pán domu?“ opýtali sa. „Nie“, odpovedala žena. „Potom nemôžeme vstúpiť“, odpovedali starci.

Večer, keď sa manžel vrátil, žena mu povedala, čo sa stalo. „Choď a povedz im, že som doma a pozvi ich.“

Žena vyšla von a pozvala mužov dovnútra.

„My nemôžeme spoločne vstúpiť do domu“, odpovedali.

„Prečo nie?“ opýtala sa.

Jeden z tých starých mužov začal vysvetľovať. Ukázal na jedného z nich a povedal: „Jeho meno je ZDRAVIE“, ukázal na druhého „tento sa volá ÚSPECH a moje meno je LÁSKA. Teraz bež a prediskutuj so svojím mužom, ktorého z nás chcete mať doma.“

Žena sa vrátila a povedala, čo počula. Jej manžel mal veľkú radosť. „Vzhľadom na túto situáciu pozveme ZDRAVIE. Nech príde a naplní náš dom zdravím.

Jeho žena nesúhlasila. „Drahý, prečo nepozveme ÚSPECH?“ Mama, ktorá počula ich rozhovor, vbehla do izby so svojim návrhom. „Nebolo by lepšie pozvať LÁSKU? Náš dom by bol naplnený láskou!“

„Dajme na radu našej mamy,“ povedal manžel svojej žene. „Choď von a pozvi LÁSKU. Bude to náš najlepší hosť.“

Žena vyšla von a opýtala sa tých troch mužov: „Ktorý z vás je LÁSKA? Poďte, prosím a buďte našim hosťom.“

Muž menom LÁSKA vstal a šiel k domu. Ostatní dvaja vstali tiež a nasledovali ho. Prekvapená žena sa opýtala ZDRAVIA a ÚSPECHU: „Pozvala som iba LÁSKU, prečo idete tiež?“

Starí muži odpovedali spoločne. „Keby ste pozvali ZDRAVIE alebo ÚSPECH, ostatní dvaja by zostali vonku, ale vy ste pozvali LÁSKU a kdekoľvek je LÁSKA, tam je aj ZDRAVIE a ÚSPECH!!!“

Moje pranie pre VÁS:

Tam, kde je bolesť, prajem Vám pokoj a mier.

Tam, kde sú pochybnosti, prajem obnovenie dôvery v schopnosti a ochotu na nich pracovať.

Tam, kde je únava a vyčerpanie, prajem Vám porozumenie, trpezlivosť a nové sily.

Tam, kde je strach, prajem Vám **l á s k u a o d v a h u.**

LÁSKA znamená:

1. dávať život za druhého (čas, trpezlivosť, porozumenie)
2. slúžiť všetkým (Ježiš umýva učeníkom nohy, najponíženejšia služba otroka)
3. milovať skromnosť, malosť

Cesta pamät'ou - malá reportáž

(súkromné zápisky II.)

Kopať základy je asi jedno-duché, pokiaľ stavba vyrastá na holej lúke. V Košolnej to však tak nebolo. Sutinu po starom dome sme nechali v strede, že to nebude vadiť a že sa potom s ňou vyrovná terén vo vnútri základov. Nenapadlo nás, že sa v takom teréne nedá vytýčiť stavba. A tak presúvanie, očisťovanie tehly, príprava staveniska. Podarilo sa. Len sa natiahol čas, a tak človek, ktorý sa ponúkol na vytyčovanie, že to spraví pre nás, už

musel odcestovať za hranice. Prišla však nová ponuka – profesionáli, ktorí tiež nechceli nič, hoci doposiaľ asi ani celkom nevedeli, kde je Košolná. Prišli, vymerali a odišli. Možno si ani nikdy nespomenú, že vytyčovali aj takúto stavbu, ale ona po nich zostane. A my sme začali s výkopmi. Mysleli sme, že postačí deň kopania. Nedalo sa to. Dostali sme sa do komickej situácie, že nám na druhý deň zostal bager, ale nemali sme bagristu, ten už

mal dohodnuté iné. Opäť sa ukázalo, že svet je malý, že je tu človek, ktorý už dlho nesedel na takom stroji, ale predsa má na ňom odpracované tisíce hodín. A mal čas, a hlavne mal ochotu. A hoci už mal za sebou profesionálnu pauzu, predsa to nezabudol a išlo to výborne. Po dvoch dňoch boli základy vykopané – veľké ako svet, tak ako ich architekti navrhli.

Trochu sme mali obavy, ako také základy zašalujeme. Je to predsa atypický pôdorys a tiež je to veľká stavba. Zabodoval nápad: máme veľa starej tehly. Bude zbytočná a z nej vieme urobiť múrik, ktorý bude aj tak pod zemou a ktorý nahradí šalovanie. To sme už navážali štrk.

Spomenutý múrik – teda vlastne „šalung“ - sme budovali tiež pomalšie, ako som predpokladal. Ale aj tak to bolo veľmi dobré. V prvý deň nás tam bolo pomenej. Nenaplašilo ma to, veď mnoho vecí sa v dejinách rodilo len z pomalej a vytrvalej práce. A trochu možno detsky, ale predsa ma aj tešilo, že som si aj ja mohol položiť niekoľko tehál. Dúfam len, že sa po tisíc rokoch nebude čudovať dajaký archeológ, že kto to mohol tak krivo uložiť! A potom sa začalo vytvárať

niečo, na čo by mohla byť hrdá každá dedina v dnešných časoch: začali chodiť brigádnici. Nepoznám dnes obec, ktorá by sa mohla pochváliť takými počtami brigádnikov a takou vytrvalosťou! Raz osem, potom dvadsať, potom tridsať... Presakujem dni – medzi týmito údajmi sú dennodenné brigády menšieho počtu ľudí. Spolupráca vytrvalých! To bola jedna z vecí, ktorých som sa veľmi bál – ako dlho vydržíme!? Ešte pred dvoma rokmi sme robili okružnú cestu – išli sme pozrieť tri nové kostoly. V jednej obci sme sa stretli so starostom – mali pekný kostolík, ale to, čo hovoril, netešilo. Spomínal, že ho stavali šesť rokov. A stavali ho siedmi. Siedmi obetaví, ale aj takmer na smrť unavení muži. Len v posledný deň, deň pred posviackou, keď bolo potrebné poupratovať okolie i kostol, mali na brigáde viac ako tridsať ľudí, až ich museli poslať domov. Nechcel som, aby to tak bolo aj u nás, bál som sa. Nechcel som niekoľkoročnou prácou unaviť niekoľkých ľudí. Ale doposiaľ to tak nebolo! Náš rekord bol v posledný deň – keď sa robila deka. Vtedy bolo na stavbe 56 brigádnikov. Preto s plnou váhou slova hovorím, že sa môžeme pochváliť vecou, ktorá je čoraz viac zriedkavá.

Tešilo ma tam byť. Aj pre ľudí, ktorí tam boli, aj pre atmosféru. Spomínam si na niekoľko okamihov, kedy nás nebolo veľa, kedy sme vypravovali posledný domiešavač a zistili sme, že musíme dorábať ručne. Podarilo sa to dokončiť s humorom. Tam zaznelo aj jedno z najkrajších vyznaní lásky – keď som trochu vtípkoval na adresu jedného muža, že aby tam nezostal zaliaty betónom, povedal: „Moja žena by ma aj tak prišla odtiaľto vysekať.“

Návratom do detstva bolo pre mňa vidieť na stavbe ženy. Nie len pri stole, hrncoch a pohároch, ale s fúrikmi,

so sekerkami a kladivkami. Pripomenulo mi to rozprávanie mojich rodičov a starších ľudí, ako pri stavbe rodinných domov ženy takto pomávali. Viem, že sa to dnešných časoch veľmi nehodí a nenosí, ale predsa sa nedali odohnať. A urobili veľa mravenčej práce – tak ako to vedia iba ženy. A videl som, že chcú pomôcť ako sa dá. Pociť, že by som ich mal poslať k nejakej inej robote sa striedal s jemným dojatím.

Čas letel, pomaly sa približovalo jesenné počasie. Nahromadené posúvanie termínov hrozilo tým, že to do zimy nestihneme. Keby to bolo čisto na mne, určite by sme to ani nestihli. Ale zápal niektorých neprestával. A nebol to len zápal, ale neprestajné posúvanie vecí dopredu, vybavovanie. Najzaujímavejšie bolo, ako sa mi títo ľudia chceli ospravedlniť, že mi vlastne nechcú brať prácu či zodpovednosť, že sa nechcú nasilu vtisnúť do prvých línií. Nevedel som, ako im dostatočne a jasne povedať, že som im za to nesmierne vďačný. Asi je potrebné aj sedieť nad papiermi, zúradovať veci, ale ak by chcel človek aj konať, aj riadiť, aj úradovať a k tomu ešte všetko iné - to by sa dalo len chvíľu. Ak by sa to vôbec dalo. A len ťažko by veci mohli napredovať.

Dnes je na stavbe už len jeden nezabetónovaný štvorec – to je príprava na kúrenie. Môžeme si právom povedať, že sme urobili kus roboty. Nech zostane pre generácie, ktoré prídu po nás. Nech je to miesto, kde si na nás spomenú a kde sa budú posilňovať v добрote.

A môžeme voziť tehlu. Nech si tam chvíľu postojí, ako darčeky pod stromčekom.

Peter Cibira

Mladí prosili o vieru

Nedá mi, aby som nereagovala na poslednú sv. omšu, pred prázdninami, ktorú si pripravili naši birmovanci. Nie, nechcem kritizovať ich správanie, ani reakcie dospelých. Na mňa skôr zapôsobili slová p. farára, ktorými sa im prihovoril na konci sv. omše. Je mi veľmi ľúto, že ich nedokážem citovať doslovne. Ale aj tak si želim, aby oslovili aspoň niektorých. V prosbách mladí prosili o vieru, ktorá sa vytráca vo svete, z nášho života. P. farár ich, ale aj nás ubezpečil: Nebojte sa, viera vo svete nezomiera. Je stále živá, aj keď nám sa zdá, že sa stráti.. No nie je to pravda. Mnohí

ju práve teraz nachádzajú a tí, čo ju našli, si ju chránia .Neraz má iné podoby, a neraz sa prebúdzá tam, kde by sme to nečakali. Viera je dar a my máme byť za ňu vďační.

Medzi obetnými darmi priniesli aj knihy. P. farár povedal, aby si vážili knihy, čítali ich , rozmyšľali nad prečítaným a neľutovali čas, ktorý pri tom strávia. Knihy veľa naučia. Viac ako televízia a počítače.

H.T.

December v našej farnosti

Advent by mal byť časom očakávania, zastavenia. Mnohí to už ani nevieme. Nevieme si posedieť so svojimi najbližšími, každý sa len niekam ponáhľa. Nemáme čas. Kde je? Kam sa tráti? Musíme sa asi učiť zastaviť sa a pripraviť si navzájom aj pekné chvíle.

Nám takéto zastavenie ponúkli mladí z Bratislavy, ktorí spievajú v cirkevnom speváckom zbore v Blumentáli. Prijali pozvanie p. farára Petra Cibiru a v nedeľu 5. decembra doobeda obohatili sv. omšu svojim spevom. Poobede o 15.00 hod. potom koncertovali vo farskom kostole. Ich piesne nám naplnili srdcia pokojom a radosťou a nám zostáva len poďakovať sa za peknú nedeľu. Pre mnohých to bola jedna z mála príležitostí zastaviť sa počas adventu.

Po skončení koncertu navštívil kostol sv. Mikuláš. Prišiel aj s dvomi anjelmi, a tak ako každý rok, priniesol deťom darčeky. Tie mu na oplátku zaspievali a zarcitovali. Dúfame, že príde aj o rok. Už teraz sa tešíme.

K príprave na Vianoce patrí aj návštevka jasličkovej slávnosti detí. Tento rok ju napísala a s deťmi nacvičila Miladka Krajáčová. Ešte pred tým, ako vystúpili v kostole, pozdravili týmto programom starenky a starčekov v Domove dôchodcov v Trnave v nedeľu 19. decembra.

Spolu s dychovou hudbou Suchovanka pod vedením Ing. Rastislava Fridricha vďačným poslucháčom pripravili pásmo hudby a slova. Koledy zaspievali manželka Oborilová, dievčatá Janka Babišová a Danko Martinkovičová. Publikum nešetrilo potleskom a nejednému z nich vypadla tiež slza. Možno vďačnosti, radosti, spomienok, ale aj smútku.

H.T.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na január

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv. omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná - streda; 17.00 - Zvončín - štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. januára - slávnosť Panny Márie Bohorodičky,

Nový rok

7.30 - Zvončín; 9.00 - Košolná; 10.30 - Suchá

2. januára - 2. nedeľa po narodení Pána

7.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín; 10.30 - Suchá

6. januára - Zjavenia Pána - Traja králi (G+M+B)

18.00 - Suchá, v stredu večer s platnosťou na sviatok

7.30 - Košolná; 9.00 - Zvončín; 10.30 - Suchá

7. januára - 1. piatok v mesiaci,

18.00 - Suchá

9. januára - Krst Krista Pána, 1. Cezročná nedeľa

17.00 - Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Košolná

12. januára - 3. Adventná nedeľa

17.00 - Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

16. januára - 2. nedeľa v Cezročnom období

17.00 - Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

23. januára - 3. nedeľa v Cezročnom období

17.00 - Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Košolná

30. januára - 4. nedeľa v Cezročnom období

17.00 - Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

december v našej farnosti

Zosnuli:

+ 27. 11., Ján Daniš, Košolná, 63.r.

+ 29. 11., Elena Hlavnová, Suchá, 73.r.

+ 30. 11., Rozália Sabová, Suchá, 64.r.

+ 1. 12., Terézia Galiová, Zvončín, 68.r.

+ 5. 12., Alžbeta Volnerová, Košolná, 72.r.

+ 14. 12., Peter Štefánek, Suchá, 37.r.

Pokrstení:

* 31. 10. 2004, Dušan Hornák, Košolná

* 4. 9. 2004, Michael Obkirche, Suchá

* 24. 9. 2004, Allan Luka Silbernhorn, Trnava

* 11. 11. 2004, Marek Macho, Suchá

Sviatosť manželstva:

19. 12, Nicolaus Obkirche a Andrea Autnerová, Suchá

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

JANUÁR 2005

Vianočné a Cezročné obdobie

So 1 Nový rok - Panny Márie Bohorodičky

Ne 2 2. nedeľa po narodení Pána

Po 3 Najsvätejšie meno Ježiš

Ut 4 Angela z Foligna

St 5 Telesfor, pápež

Št 6 Zjavenie Pána - Traja králi (G+M+B)

Pi 7 Rajmund z Peňafortu, kňaz

So 8 Severín, rehoľník

Ne 9 Krst Pána, 1. nedeľa v Cezr. období

Po 10 Agatón, pápež

Ut 11 Hygin, pápež

St 12 Aelred, opát

Št 13 Hilár, biskup, učiteľ Cirkvi

Pi 14 Félix z Noly, kňaz

So 15 Arnold Janssen, kňaz

Ne 16 2. nedeľa v Cezročnom období

Po 17 Anton, opát

Ut 18 Priska, panna, mučeníčka

St 19 Márius, Marta Audifax a Abakus, mučeníci

Št 20 Fabián, pápež, mučeník

Pi 21 Agnesa Rímska, panna, mučeníčka

So 22 Vincent, diakon, mučeník

Ne 23 3. nedeľa v Cezročnom období

Po 24 František Saleský, biskup, učiteľ Cirkvi

Ut 25 obrátenie sv. Pavla, apoštola

St 26 Timotej a Títus, biskupi

Št 27 Angela Merici, panna

Pi 28 Tomáš Akvinský, kňaz, učiteľ Cirkvi

So 29 Valér, biskup

Ne 30 4. nedeľa v Cezročnom období

Po 31 Ján Bosco, kňaz

Výročia, významné cirkevné akcie

2.1. biskupská vysviacka Mons. Pavol Hnilica, SJ, (1951), Bratislava - Trnava

6.1. biskupská vysviacka Mons. Dominik Hrušovský, arcibiskup, bývalý apoštolský nuncius v Minsku (Bielorusko), (1983)

6.1. biskupská vysviacka Mons. Ján Babiak, diecézny gréckokatolícky biskup (2003), Prešov

6.1. biskupská vysviacka Mons. Milan Šášik, gréckokatolícky biskup, apoštolský administrátor pre Mukačevskú eparchiu. (2003)

18-25.1. týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

30.1. biskupská vysviacka Mons. Bernard Bober, pomocný biskup (1993), Košice